

Dosarul nr. 2rac-482/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (V. Guțan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Iu. Cimpoi, I. Secieru și A. Danilov)

ÎNCHEIERE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu

examinînd admisibilitatea recursului declarat de către Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Start-Audit”, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Octopus-Prof”, în proces de insolvență și Societatea cu Răspundere Limitată „Reveron-LZ”, în proces de lichidare, cu privire la declararea nulității absolute a actului juridic și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Reveron-LZ” – Sergiu Guțu, casată hotărârea din 15 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, fiind emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă:

La 19 aprilie 2017, Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Start-Audit”, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Octopus-Prof”, în proces de insolvență și Societatea cu Răspundere Limitată „Reveron-LZ”, în proces de lichidare, cu privire la declararea nulității absolute a actului juridic și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor reclamanta a indicat că la 14 decembrie 2012, între Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni și Societatea cu Răspundere Limitată „Octopus-Prof”, a fost încheiat contractul de credit nr. 53/2012, prin care ultimei i s-a oferit suma de 676 627,05 dolari SUA.

Ulterior, la 20 august 2013, între Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni și Societatea cu Răspundere Limitată „Octopus-Prof” a fost încheiat contractul de credit nr. 30/2013, prin care ultimei i s-a acordat suma de 1

000 000 dolari SUA.

A specificat reclamanta că pentru a garanta executarea obligațiilor asumate prin contractele de credit enunțate, între Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, în calitate de creditor ipotecar și Societatea cu Răspundere Limitată „Reveron-LZ”, în calitate de debitor ipotecar, au fost încheiate contractul de ipotecă nr. 16658 din 24 decembrie 2009 completat cu acordul adițional nr. 4 din 20 august 2013, prin care s-a instituit ipoteca în favoarea băncii asupra bunului imobil constituit din depozit, împreună cu terenul aferent din mun. Chișinău, str. Varnița, nr. 20 și contractul de ipotecă nr. 2828 din 27 mai 2010 completat cu acordurile adiționale din 2 ianuarie 2013 și 20 august 2013, prin care s-a instituit ipoteca în favoarea băncii asupra imobilului situat în mun. Bălți, str. Strîi, nr. 13/A, format din depozit și teren cu destinația pentru construcții.

S-a precizat că în rezultatul neexecutării obligațiilor rezultate din contractele de credit, privind rambursarea în termen a datoriei, dobânzilor aferente și a altor plăți, între bancă și Societatea cu Răspundere Limitată „Reveron-LZ” au fost încheiate două acorduri de executare benevolă a dreptului de ipotecă, în privința bunurilor imobile ipotecate, prin care bunurile imobile au fost transmise benevol în posesia băncii pentru a fi vândute în scopul stingerii datoriilor.

În baza acordului de executare benevolă a dreptului de ipotecă nr.7003 din 8 septembrie 2014, părțile au stabilit că valoarea de ipotecă a bunurilor imobile ipotecate constituie 554 915 euro fără TVA, iar valoarea de piață, conform raportului de evaluare nr. 2380 din 28 martie 2013 și certificatului nr. 236 din 4 iunie 2014, eliberat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Expert Grup Consulting” constituia 16 082 644 de lei.

Reclamanta a relevat că în baza acordului de executare benevolă a dreptului de ipotecă nr.7002 din 8 septembrie 2014, părțile au stabilit că valoarea de ipotecă a bunurilor imobile ipotecate constituie 475 070 de Euro fără TVA, iar valoarea de piață, conform raportului de evaluare nr. 3431 din 13 iunie 2014, întocmit de către Societatea cu Răspundere Limitată „Expert Grup Consulting” constituia 15 072 300 de lei.

În total, valoarea de ipotecă a constituit suma de 1029985 de Euro fără TVA, iar valoarea de piață, la acel moment constituia 31 154 944 de lei.

Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni a specificat că pentru a stinge datoriile acumulate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Octopus-Prof” față de bancă, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 9149 din 5 decembrie 2014, bunurile din mun. Chișinău, str. Varnița, nr. 20 au fost vândute la prețul de 820 000 de dolari SUA sau echivalentul a 12 441 942 de lei, iar conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 3994 din 10 noiembrie 2014, bunurile imobile din mun. Bălți, str. Strîi, nr. 13/A au fost vândute la prețul de 12187500 de lei.

Valoarea totală a imobilelor realizate în baza ambelor contracte de vânzare-cumpărare a constituit suma de 24 629 442 de lei, iar cu suma dată a fost stinsă parțial datoria Societății cu Răspundere Limitată „Octopus-Prof” față de bancă, rezultată din contractele de credit enunțate.

Reclamanta a precizat că după vânzarea celui de al doilea bun imobil, în vederea eschivării de la plata tuturor datoriilor formate conform contractelor de credit, Societatea cu Răspundere Limitată „Octopus-Prof” a comandat un control tematic al relațiilor dintre companie și bancă, cercetîndu-se dacă există vreo datorie

la data de 8 decembrie 2014 a Societății cu Răspundere Limitată „Octopus-Prof” față de bancă.

La 4 aprilie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Start-Audit”, ca urmare a controlului, a întocmit un act de constatare, conform căruia Societatea cu Răspundere Limitată „Octopus-Prof” la 8 decembrie 2014, nu ar avea datorii față de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni.

Consideră reclamanta că concluziile din actul de constatare sunt eronate și contravin prevederilor art. 30 alin (1) și (2) și 34 alin. (8) din Legea cu privire la ipotecă și ale art. 490 alin. (1) și 493 alin. (1) și (2) din Codul civil, iar în rezultat actul de constatare este lovit de nulitate absolută.

Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni a specificat că acordul de transmitere benevolă în posesie a bunului ipotecat în esență constituie o împuternicire legală acordată creditorului ipotecar conform prevederilor Legii cu privire la ipotecă de a acționa în numele debitorului pentru a-și realiza dreptul de ipotecă în scopul stingerii obligațiilor garantate, dar nicidecum nu constituie o modalitate de stingere a obligațiilor în sensul normelor legale prevăzute de Codul civil.

Solicită reclamanta declararea nulității absolute a actului de constatare din 4 aprilie 2016 privind controlul tematic al relațiilor dintre Societatea cu Răspundere Limitată „Octopus-Prof” și Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, întocmit de către Societatea cu Răspundere Limitată „Start-Audi” și încasarea din contul pârâtei a taxei de stat în mărime de 100 lei.

Prin hotărârea din 15 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de către Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Start-Audit”, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Octopus-Prof”, în proces de insolabilitate și Societatea cu Răspundere Limitată „Reveron-LZ”, în proces de lichidare, cu privire la declararea nulității absolute a actului juridic și încasarea cheltuielilor de judecată.

A fost declarată nulitatea absolută a actului de constatare din 4 aprilie 2016 privind controlul tematic al relațiilor dintre Societatea cu Răspundere Limitată „Octopus-Prof” și Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, întocmit de către Societate cu Răspundere Limitată „Start-Audit”, în privința surselor financiare acordate conform contractelor de credit nr. 53/2012 din 14 decembrie 2012 și nr. 30/2013 din 20 august 2013.

S-a dispus încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Start-Audit”, în beneficiul Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni taxa de stat în mărime de 100 lei (f.d. 92, 97-103, vol. I).

La 16 noiembrie 2017, lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Reveron-LZ” – Sergiu Guțu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

La 6 decembrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Star-Audit” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

La 13 decembrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Octopus-Prof” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului,

casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin încheierea din 6 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost restituită cererea de apel depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Octopus-Prof” (f.d. 202, vol. I).

Prin încheierea din 22 mai 2018 a Curții De Apel Chișinău a fost încetată procedura de apel intentată la apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Star-Audit” (f.d. 14-19, vol. II).

Prin decizia din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Reveron-LZ” – Sergiu Guțu, casată hotărârea din 15 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, fiind emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de către Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Start-Audit”, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Octopus-Prof”, în proces de insolvență și Societatea cu Răspundere Limitată „Reveron-LZ”, în proces de lichidare, cu privire la declararea nulității absolute a actului juridic și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 20, 22-29, vol. II).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță nu a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea corectă a cauzei și în consecință a adoptat o hotărâre neîntemeiată.

Totodată, s-a indicat că actul de constatare din 4 aprilie 2016 privind controlul tematic al relațiilor dintre Societatea cu Răspundere Limitată „Octopus-Prof” și Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, întocmit de către Societatea cu Răspundere Limitată „Start-Audit”, nu este un act juridic, dar este un înscris, o probă. Or, în conformitate cu art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în pricinii civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

Instanța de apel a punctat că potrivit art. 195 Codul civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

Prin urmare, unul din elementele definiției ale actului juridic civil este manifestarea de voință, având drept scop crearea, modificarea, sau stingerea unor raporturi cu alte persoane, voința autorului actului juridic civil trebuie să fie manifestată, exteriorizată.

Eficacitatea acestei voințe depinde de posibilitatea altor persoane de a lua cunoștință de ea. Manifestarea de voință încetează de a mai fi un fenomen subiectiv, devenind un fapt social, o realitate obiectivă, iar terții pot lua cunoștință de conținutul ei și pot adopta o anumită conduită. Manifestarea de voință trebuie să provină de la un subiect de drept civil, persoană fizică sau persoană juridică.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 4 iulie 2018, Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a cauzei, fiind încălcate

normele de drept procedural și aplicate eronat normele de drept material.

Totodată s-a precizat că analizând dispozițiile Actului de Constatare din 4 aprilie 2016 (precum că transmiterea în posesie ar echivala cu o stingere efectivă a datoriilor debitorului față de creditor) în raport cu prevederile legale materiale incidente cazului, considerăm că actul juridic contestat stabilește în contradictoriu cu prevederile legale pertinente, un alt procedeu/mijloc de stingere a creanțelor/datoriilor decât cel consacrat expres în normele legale.

Recurenta a opinat că dispozițiile Actului de Constatare din 4 aprilie 2016 contravin în mod direct prevederilor imperative ale Codului Civil și Legii cu privire la ipotecă, iar pe cale de consecință instanța de fond absolut legal a declarat nulitatea absolută a actului juridic contestat.

Potrivit art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs constată că la dosar este atașată scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2018, prin care a fost expediată în adresa părților copia deciziei instanței de apel (f.d. 31, vol. II), însă la dosar nu sunt anexate probe care ar certifica data recepționării de către recurent a copiei deciziei recurate.

Prin urmare, Colegiul consideră că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 17 octombrie 2018, a fost expediată intimațiilor copia recursului, iar la 8 noiembrie 2018, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința, prin care lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Reveron-LZ” – Sergiu Guțu a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor a verificat dacă recursul este formulat de persoana în drept să-l declare, dacă este depus în termen și dacă nu a fost examinat anterior, și a făcut un raport verbal în fața completului de judecată instituit în mod legal.

Materialele cauzei certifică faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă.

Audiind raportul verbal al judecătorului-raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă a temeiurilor invocate în recurs, precum și având în vedere poziția formulată în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, din următoarele considerente.

Ab initio, în conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. În cazul respectiv, judecarea recursului exercitat

conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

În același context, instanța de judecată subliniază că un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de articolul 6 parag. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în special, de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi auzit (a se vedea, de exemplu, *Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, parag. 39 – 40; *Lebedinski v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, parag. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, inter alia, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, parag. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, parag. 64; *Samardžić v. Croația*, 20 iulie 2017, parag. 28).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În aceeași ordine de idei, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă sunt formulate suficient de clar și urmăresc protejarea interesului părții, dar și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și buneii-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Benjamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, parag. 22; *Erfar – Avef*, *ibidem*, parag. 41, *Marc Brauer*, *ibidem*, parag. 35; *Miessen*, *ibidem*, parag. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, parag. 36 – 37, *Sturm v. Luxemburg*, 27 iunie 2017, parag. 36).

Din perspectiva acestor drepturi garantate de Convenția Europeană, completul Colegiului de control judiciar își propune să verifice esența și temeiurile recursului, inclusiv dacă argumentele recurentului referitoare la ilegalitatea deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate, întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibilă cererea acestuia.

În speță, instanța observă că recurenta Banca Comercială „Moldindconbank” S.p.A. pe Acțiuni a criticat decizia Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018 în

baza articolului 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, așa cum este prevăzut, în mod obligatoriu, la articolul 437 alin. (1), lit. f) din același cod.

Din analiza minuțioasă a conținutului cererii de recurs în raport cu decizia contestată/procedura în ansamblu, reiese în mod cert că recurenta a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat detaliat.

Pe baza celor prezentate, completul Colegiului constată că observațiile recurenteii Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni nu dezvăluie nici o aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Prin urmare, temeiurile inserate în recurs nu pot fi calificate ca esențiale și nu ar putea obliga instanța de recurs să primească cererea acestuia spre examinarea în fond și, eventual, să caseze/modifice hotărârea judecătorească contestată. În mod corespunzător, punctele de vedere al recurentului nu sunt compatibile cu cerințele prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă, iar, în consecință, recursul dedus judecății nu corespunde condiției de a fi „efectiv” (a se vedea, de exemplu, *Petrovic v. Luxemburg*, 17 februarie 2011, parag. 31 – 33, *Sturm v. Luxemburg*, ibidem, parag. 32).

Din aceste raționamente, instanța de judecată reține existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. În atare situație, conjunctura stabilită mai sus confirmă lipsa unui formalism excesiv și respectarea unui raport rezonabil de proporționalitate dintre scopul urmărit și mijloacele folosite, iar, în opinia instanței, însăși substanța dreptului de acces la instanță nu a fost afectată.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de art. 6 parag. 1 din Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, inter alia, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, parag. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în prezenta cauză (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; *Beniamin Nersesyan*, ibidem, parag. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, parag. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, parag. 45).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinare în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

/Semnătura/ Svetlana Filincova

Judecătorii

/Semnătura/ Dumitru Mardari

Copia corespunde originalului

/Semnătura/Nicolae Craiu

Judecător:

Nicolae Craiu